

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 50968-10-18 פלוני נ' בית חולים המשפחה הקדושה ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אחסאן כנעאן

התובעת

פלונית

ע"י ב"כ עוה"ד שגיא רובינסקי

נגד

הנתבעים

1. בית חולים המשפחה הקדושה
2. מסדר פאטי בני פראטללי
ע"י ב"כ עוה"ד פאדי מטאנס

1

פסק דין

2

3

הקדמה

4

5

לפניי תביעה נזיקית, בעילה לרשלנות רפואית, כנגד בית חולים המשפחה הקדושה, בה נטען כי בעקבות תפירה רשלנית של קרע מיילדותי, נגרמה לתובעת נכות קבועה בסוגרים.

6

7

8

לאחר הליך הוכחות מפרך, במסגרתו נחקרו עדי הצדדים, לרבות המומחים מטעמם, ולאחריו מונה מומחה מטעם בית המשפט, שגם הוא נחקר לבקשת הנתבעים, הודו הנתבעים, במסגרת סיכומיהם, באחריותם לנזקים שנגרמו לתובעת.

9

10

11

12

כל שנתר בתיק הוא הכרעה בשאלת גובה הנזק כאשר במסגרת זו הצדדים חלוקים בעיקר בשאלת גובה הנכות.

13

14

15

רקע וטענות הצדדים

16

17

1. התובעת, ילידת 28.8.1990, נשואה ואם לשניים. ההיריון נשוא כתב התביעה היה הריונה

18

השלישי של התובעת, שהסתיים בלידה בבית חולים המשפחה הקדושה (להלן: בית החולים) ביום

19

20.10.2015. בטופס סיכום הלידה נרשם שהלידה הייתה לידה ספונטנית, וקרע דרגה 2 מדיאלי

20

נתפר כמקובל וללא סיבוכים. למרות האמור ברשומה, נטען בכתב התביעה כי אבחון הקרע כדרגה

21

2 היה אבחון שגוי, נעשה על ידי ד"ר נינה אבו אחמד, סטאז'רית צעירה, שקיבלה רישיון לעסוק

22

ברפואה רק ביום 25.2.2015, קרי: כ-8 חודשים לפני הלידה. בתמיכה לכתב התביעה צורפה חוות

23

דעת של פרופ' מיכאל קראוס, שקבע כי האבחון היה אבחון שגוי וכי האבחנה הנכונה הייתה צריכה

24

להיות קרע בדרגה 3, ומשמעות קרע בדרגה זו שהיה על בית החולים לבצע את הליך תפירת הקרע

25

בחדר ניתוח על ידי רופא כירורג. לכן, משהתפירה נעשתה על ידי סטאז'רית ברפואה בחדר הלידה

26

ולא בחדר ניתוח, הייתה סטייה מטיפול רפואי מקובל. פרופ' קראוס העריך את נכותה הצמיתה של

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 50968-10-18 פלוני נ' בית חולים המשפחה הקדושה ואח'

תיק חיצוני:

1 התובעת בשיעור 40% לפי תקנה 15(6) לתקנות המוסד לביטוח לאומי בשל פגיעה שנותרה לתובעת
2 בסוגרים.

3
4 2. בית החולים הכחיש במסגרת כתב ההגנה את אחריותו לנזקי התובעת, פרט לכך שהתובעת
5 ילדה בבית החולים ביום 20.10.2015. בית החולים מודה בתוכן הרשומה הרפואית שנערכה על ידו.
6 בתמיכה להכחשות המועלות בכתב ההגנה, הגיש בית החולים חוות דעת שנערכה על ידי ד"ר זאב
7 לוברמן, לפיה נותרה לתובעת נכות בשיעור של 5% לפי תקנה 15(2)א, מחמת הספק. בית החולים
8 הגיש חוות דעת נוספת של ד"ר זוהר לויטן שעניינה שאלת ההתרשלות.

9 כאמור לעיל, בית החולים הודה לבסוף באחריותו לנזקי התובעת, ולכן אמנע מכניסה
10 לשאלת האחריות, ופסק הדין ידון אך ורק בשאלת גובה הנזק. לצורך כך אף מיניתי כמומחה מטעם
11 בית המשפט בתחום הכירורגי את פרופ' גיא להט, שקבע בחוות דעתו שהוא מצטרף לדעתו של פרופ'
12 קראוס וממליץ על מתן אחוזי נכות בשיעור של 40%. הנתבעת חולקת על קביעה זו ואילו התובעת
13 מבקשת לאמצה. להלן אדון במחלוקת זו.

14
15 הנכות הרפואית

16
17 3. בחוות דעת של פרופ' להט (להלן: המומחה), מצוין כי ראיין את התובעת באמצעות בעלה
18 שתירגם. לדעתו התובעת עשתה עליו רושם חיובי, כאשר מדובר באישה מטופחת, דעתנית, חשוב
19 היה לה להישמע ולמסור פרטים מדויקים והיא הייתה עקבית במהלך כל הריאיון הרפואי. על פי
20 תיאורה, היא חווה פגיעה קשה באיכות חייה מאז האירוע. היא מתארת חוסר שליטה בגזים
21 וביציאות רכות, הכתמת צואה בגינה נאלצת ללכת עם טיטול מבד, כאבים בזמן קיום יחסי מין
22 והימנעות, וחוסר שליטה במתן שתן. לדעת המומחה ניכר כי התובעת מתביישת בקולות הגזים,
23 ולכן נמנעת מעבודה ושהייה ממושכת עם אנשים.

24
25 בבדיקה מצא המומחה כי התובעת במצב כללי ותזונתי טוב, ללא סימני זיהום בפרניאום
26 אם כי זיהה מספר רב של פצעונים על פני העור בעכוזים בסמוך לפרניאום. חלקו האחורי של
27 הנרתיק מגיע לאנוס וקיים עיוות ברור באזור זה. האמפולה הייתה ריקה. בבדיקת הסוגר התרשם
28 המומחה מאובדן סיבי שרירים ניכר בחלקו הקדמי של הספינקטר, ומטונוס מוחלש ביותר, שרחוק
29 מלהלום טונוס שרירי בריא באישה בגילה. המומחה מצא כי סימני הבדיקה תואמים את תלונותיה,
30 וכי המהלך המתואר במסמכי בית החולים מהווה הסבר אפשרי לפגיעה. התובעת אינה סובלת
31 מאובדן שליטה מוחלט של השוער שהייתה מזכה בנכות של 80%. לכן בשל אובדן חלקי יש להעניק
32 נכות של 40%.

33
34 באשר לטיפול מתקן טוען המומחה כי התובעת מיצתה את הטיפול בביופידבק ובהעדר
35 חלופה ניתוחית או חלופה אחרת הוא ממליץ להעניק נכות צמיתה כפי שהעניק.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 50968-10-18 פלוני נ' בית חולים המשפחה הקדושה ואח'

תיק חיצוני:

1 התובעת מבקשת לאמץ את קביעת המומחה באשר לגובה הנכות, ואילו הנתבעת מבקשת
2 להתערב בקביעתו.

3
4 4. לאחר ששקלת טעות הצדדים נחה דעתי כי יש לקבל את טענות הנתבעת בחלקן ולהעמיד
5 את הנכות הרפואית של התובעת בשיעור של 20%. להן אפרט ואנמק.

6
7 הנימוק המרכזי למסקנה אליה הגעתי, מבוסס על המצגים שהציגה התובעת ובעלה בפני
8 המומחה, מצגים שסותרים את עדותם לפני. בפני המומחה טענה התובעת כי היא חווה פגיעה קשה
9 באיכות חייה מאז האירוע, והיא מתארת חוסר שליט בגזים וביציאות הרכות, הכתמות צואה בגינה
10 נאלצת ללכת עם טיטול מבד. כמו כן, מסרה לו התובעת על הכאבים בזמן קיום יחסי מין והימנעות,
11 וחוסר שליטה חלקי במתן שתן, בריחת צואה וגזים, ולכן נמנעת מעבודה או שהייה ממושכת עם
12 אנשים.

13
14 באשר לתדירות, הן התובעת והן בעלה העידו לפני כי הכתמות קורה במוצע פעם בחודש
15 ואילו בריחת גזים כל יום. עדות זו היא בניגוד לאמור בתצהיר שם טענה כי אירועי הכתמה אירעו
16 מדי יו (סעיף 29 לתצהיר). כך העיד בעלה בעמ' 22 החל משורה 22:

17
18 **"ת. טוב אני אספר לך אין בעיה אני אזכיר לך. יש לה הצטברות**
19 **גזים כל הזמן, יש לה בריחות צואה כל תקופה, כאבים כל**
20 **הזמן, כל מיני דברים אחרים גם. יש לה את הקרע עצמו.**
21 **ש. מה זאת אומרת בריחת צואה כל תקופה?**
22 **ת. בריחת צואה רכה פעם בחודש. אבל גזים צטברים עם ריחות**
23 **וקולות על יום." (ההדגשה שלי – א.כ.)**

24
25 גם התובעת מסרה לפני עדות דומה בעמ' 28 ש' 25 – 30:

26
27 **"ש. את יודעת כמה פעמים ביום יש לך את הבעיה הזאת של הצואה?**
28 **ת. יש לי בריחת צואה בשעות הבוקר, כמעט פעם בחודש לא יותר מזה.**
29
30 **ת. אני יש לי בריחת גזים כל היום, זה מצטבר לי כל הזמן." (ההדגשה**
31 **שלי – א.כ.)**

32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 50968-10-18 פלוני נ' בית חולים המשפחה הקדושה ואח'

תיק חיצוני:

1 5. המומחה מסר בחקירתו כי נמסר לו שהתובעת מאבדת צואה רכה כמה פעמים ביום. וכך
2 העיד בעמ' 6 ש' 13 - 20 :

3

4 "ש. עכשיו יש הבדל בין מישהי שמאבדת צואה רכה שלוש

5 פעמים ביום, פעם בחודש או חודש וחצי?

6 ת. כן, אבל במקרה הספציפי הזה זה כמה פעמים ביום, היא

7 אומרת את זה במפורש בסדר?

8 ש. טוב אז למעשה אתה אומר לנו יש הבדל בין מי שמאבדת

9 שלוש פעמים ביום צואה רכה לבין מי שמאבדת פעם בחודש

10 וחצי, אבל במקרה הזה לפי הנתונים שהיו שהיו בפניך זה

11 מספר פעמים ביום?

12 ת. זה מה שהיא אומרת, כן."

13

14 6. מצג מוטעה נוסף שנמסר למומחה, נוגע לעובדה עד כמה התובעת יכולה לשלוט בפליטת

15 גזים. לפני העידה התובעת כי היא מסוגלת לשלוט ביציאת גזים בישיבה אך לא כשהיא בעמידה. כך

16 בעדותה מסרה: "כשאני בבית ומאווררת זה בסדר אני מרגישה הקלה. כשיש לי אורחים אני לא

17 יכולה לקום מהמקום שלי, כי כשאני קמה אני יודעת שיש לי הצטברות גזים בבטן, אז אני נשארת

18 לשבת" (עמ' 29 ש' 1 - 2). למומחה מסרה כדלקמן:

19

20 "ש. כן אבל כשהיא יושבת... היא סיפרה לך שכשהיא ושבת

21 ולא משנה התנוחה, היא מצליחה להחזיק גזים? היא

22 סיפרה לך את זה?

23 ת. לא, היא טוענת שכל הזמן נפלטים לה גזים." (עמ' 6 ש' 33 - 36)

24

25 כששאלתי את המומחה שבהנחה ואקבל את עדות התובעת לפני, להבדיל ממה שמסרה לו

26 בבדיקה השיב "סיפור אחר לגמרי" (עמ' 10 ש' 30). וכשהתבקש המומחה להעריך את נכותה מחדש

27 לאור נתונים אלו השיב "אני חושב שצריך להיות נמוך בהרבה" (עמ' 10 ש' 34) כאשר להערכתו:

28 "אני חושב שזה יותר לכיוון ה-20" (עמ' 12 ש' 34).

29 אני מעדיף את עדות התובעת לפני על פני הדברים שמסרה בפני המומחה ובתצהיר. הדברים

30 נמסרו בחקירה נגדית בצורה ספונטנית. לאור זאת יש להעדיף עדותם לפני וכפועל יוצא מכך

31 להעמיד את הנכות בשיעור 20%.

32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 50968-10-18 פלוני נ' בית חולים המשפחה הקדושה ואח'

תיק חייוני :

1

2

3 .7 בא כוח הנתבעת כיוון בסיכומיו לעבר האפשרות של העדפת חוות דעתו של ד"ר זאב לוברמן
4 מטעם הנתבעת, בה קבע כי הנכות היא בשיעור 5% מחמת הספק. לטענת הנתבעת משנמצא טעות
5 בחוות דעת פרופ' להט יש להעדיף את חוות הדעת שהיא הביאה. אין בידי להסכים לקו טיעון זה.
6 ד"ר לוברמן ביסס את קביעתו על כך שלדידו התיקון בוצע בצורה מוצלחת. אולם פרופ' להט קבע
7 בחוות דעתו והעיד לפני כי מצא נזק אצל התובעת.

8 יתרה מכך ד"ר לוברמן קבע בחוות דעתו כי דרגת הקרע היא 2, בעוד שפרופ' להט קבע כי
9 אבחון דרגת הקרע הייתה לא נכונה והנתבעת לבסוף הודתה בחבותה. להזכיר כל שאלת החבות
10 מבוססת על אבחון שגוי של דרגת הקרע.

11 יש לזכור כי בית משפט בדרך כלל ילך אחר קביעות המומחה מטעמו אלא אם הובאו
12 שיקולים נכבדים וכבדי משקל מדוע לא לעשות כן (ראו: ע"א 4681/07 עביר זהוד נ' נאאל חטאב
13 ואח' [פורס בנבו]). לא מצאתי כל סיבה מבוררת מדוע להעדיף את חוות דעתו של ד"ר לוברמן על
14 פני חוות דעת המומחה מטעם בית המשפט.

15 לבסוף, קביעת הנכות בחוות הדעת של המומחה, נעשתה על סמך מצגים לא נכונים של
16 התובעת ובעלה, ולא בגין טעות מקצועית של המומחה. במהלך חקירתו של המומחה ניתן היה
17 להתרשם ממקצועיותו הרבה ובקיאותו בתחום. לכשנדע לו שהתובעת הציגה בפניו מצגים לא
18 נכונים מיד שינה מקביעותיו, לא התבצר בעמדתו, וניכר כי מדובר במומחה, שהיושרה וההגינות
19 הם נר לרגליו.

20

21 .8 לסיכום אני קובע כי נכותה של התובע היא בשיעור 20% בגין חוסר שליטה חלקי בסוגרים,
22 המתבטא בפליטת גזים לא רצונית מדי יום, והכתמות צואה בתדירות ממוצעת של פעם בחודש.

23

24 באשר לטענה לבריחת שתן התובעת לא הביאה חוות דעת, כאשר המומחה מטעמה פרופ'
25 קראוס אישר בסיפא לחוות דעתו כי העניין נמצא במומחיות אורולוג. גם פרופ' להט לא בדק את
26 הקשר בין תלונתה לבין הקרע בסוגר (עמ' 23 ש' 24 – 31), ואף הוסיף כי תלונתה יכולה להיות על
27 רקע התרופפות שרירי האגן בגין הלידות שעברה (עמ' 23 ש' 8 – 11). למותר לציין כי התובעת לא
28 פנתה במהלך השנים לבירור תלונותיה על ידי אורולוג (עמ' 28 ש' 13 – 24). כך גם לעניין כאבים בעת
29 קיום יחסי מין, לא הונח תיעוד רפואי המבסס תלונה זו ומנסה לטפל בה.

30

31 הנכות התפקודית

32

33 .9 אין ספק כי הנכות של התובעת נושאת בחובה היבט תפקודי. הנכות מגבילה אותה
34 בעבודות הכרוכות בקבלת קהל, או שהייה בצורה קבועה בחברת אנשים. היא צריכה להיות באופן
35 מתמיד עם חיתול, שכן אין לדעת מראש מתי יהיה לה צואה מוצקה ומתי הצואה תהיה רכה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 50968-10-18 פלוני נ' בית חולים המשפחה הקדושה ואח'

תיק חיצוני:

1 התובעת מתארת בתצהירה אירוע מביך בו הייתה בחתונה ואירע בריחת צואה. היא נאלצה לברוח
2 משם מאחר והאנשים התחילו להתלונן על ריחות לא נעימים. לכן ברור אם יש קושי חברתי הקושי
3 התעסוקתי הוא רב יותר.

4 התובעת סיימה 12 שנות לימוד חסרת השכלה אקדמאית או מקצועית. על פי דו"ח רציפות
5 מהמוסד לביטוח לאומי (נ/2), התובעת החלה לעבוד לראשונה בחייה בשנת 2013, כאשר הייתה בגיל
6 23. בשנים לאחר מכן עבדה בטיפול בקשישים אך השתכרותה הממוצעת נעה בין מאות ₪ בודדים
7 ל- 3,000 ₪ לחודש. אולם יש לזכור כי באותה תקופה גידלה ילדים ולכן לא ניתן ללמוד באופן מלא
8 מנתונים אלה על פוטנציאל ההשתכרות האמיתי. עצם עבודתה של התובעת, בטיפול בקשישים,
9 יכול ללמד כי היא מסוגלת לבצע עבודה זו על אף הנכות ממנה היא סובלת.

10
11 10. לאחר שאני לוקח בחשבון את טיב נכותה ומגבלתה, ואת העובדה שבפועל היא עבדה אני
12 מוצא לנכון להעמיד את נכותה התפקודית על 15%. כמו כן, בסיס השכר שישמש אותי לחישוב
13 הפסדי השכר לעתיד יהיה שכר של 4,000 ₪. לגבי העבר הבסיס יהיה נמוך יותר בשים לב שהיא
14 מגדלת ילדים קטנים, ולכן יפסק לעבר סכום על דרך האומדנא.

15
16 ראשי הנזק

17
18 כאב וסבל

19
20 11. בשים לב לאופי הנכות, לשיעורה ולעוגמת נפש ולאי נוחות הרבה שהיא מסבה ותסב
21 לתובעת אני פוסק סך של 120,000 ₪ נכון למועד פסק הדין.

22
23 הפסדי שכר לעבר

24
25 12. כאמור לעיל יפסק סכום על דרך האומדנא. אני אומד את הפסדי השכר לעבר בסך של
26 30,000 ₪.

27
28 הפסד כושר השתכרות לעתיד

29
30 13. בגין הפסד כושר השתכרות לעתיד אני פוסק סך של 154,734 ₪ (= 4,000 X 15% X 8) ₪
31 257.89).

32
33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 50968-10-18 פלוני נ' בית חולים המשפחה הקדושה ואח'

תיק חיצוני:

הפסד תנאים סוציאליים

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

14. לפי 12.5% מסה"כ הפסדי השכר קרי סך של 23,092 ₪.

עזרה והוצאות

15. התובעת אינה סובלת ממגבלה אורטופדית או מוטורית אשר תצדיק לכאורה פסיקת פיצוי בגין עזרה. יש לזכור כי בתקופה הראשונה לאחר תיקון הקרע, התובעת נזקקה לעזרה אך עצם ביצוע התיקון לא היה רשלנות אלא אופן ביצועו, לכן אין לפסוק לה עזרה בתקופה של החלמה. מאידך הפעלת מאמץ שתוביל לבריחת צואה או גזים או תגרום לכאב יש בה כדי להרתיע את התובעת מביצוע עבודות משק בית הכרוכות במאמץ. לכן אני פוסק בגין עזרה על דרך האומדנא סך של 40,000 ₪.

התובעת נזקקה בעבר לטיפולים לצורך הטיפול בבעיה ממנה היא סובלת ואין לי ספק כי נגרמו לה הוצאות בגין נסיעה לקבלתם. לכן אני פוסק על דרך האומדנא בגין הוצאות נסיעה סך של 5,000 ₪.

אין מקום לפסוק פיצוי בגין טיפולים נפשיים בעתיד מאחר והתובעת לא מצאה לנכון להביא חוות דעת מטעמה.

סיכום

16. לסיכום אני מקבל את התביעה ומחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סך של 372,826 ₪. לסכום זה יתווסף שכר טרחת עו"ד בשיעור 20% בתוספת מע"מ והוצאות משפט בסך של 15,000 ₪.

אמנם הנתבעת הודתה בחבות אולם אין מקום להתחשב בכך לעניין הוצאות מאחר וההודאה באה לאחר ניהול הליך הוכחות מלא והגשת סיכומים מטעם התובעת.

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשפ"ג, 13 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

חתימה

